

tuberkulose, den fornødne hjælp til betaling af ophold på et dertil af staten godkendt rekreativshjem, alt i det omfang vedkommende tuberkuloseanstalt eller tuberkulosestation måtte foreskrive sådan anbringelse.“

Til § 263.

§ 263 affattes således:

„Stk. 1. Når en person lider af tuberkulose eller af følgerne heraf, er det sociale udvalg i hans opholdskommune forpligtet til efter indstilling fra vedkommende tuberkulosestation at afhjælpe pågældendes egen og hans families derved forårsagede trang. Der vil herunder kunne ydes hjælp til fortsættelse af lejemål af lejlighed eller butik, til afdrag på gæld stiftet til erhvervelse af genstande, anskaffet til pågældendes husførelse eller til erhvervs-mæssig brug, samt til betaling af underholdsbidrag, der ikke kan udbetales forskudsvis af det offentlige, alt i det omfang i hvilket det sociale udvalg skønner, at pågældende ville have afholdt disse udgifter, hvis han ikke var blevet syg. Det sociale udvalg er berettiget til at bestemme, at de i §§ 205—207 omhandlede retsvirkninger af forskudsvis udbetalt underholdsbidrag for hele bidraget eller en del af dette bortfalder. Herudover vil der efter indstilling fra tuberkulosestationen — hvor sådan hjælp skønnes nødvendig af hensyn til pågældendes helbredelse, bevarelse af hans og hans families helbred samt til den smittefare, han eventuelt frembyder — kunne ydes hjælp til nærende kost til den tuberkulose og hans familie samt hjælp til leje af sundere bolig og til betaling af renter og afdrag af lån i egen ejendom. Endvidere vil der kunne ydes hjælp til supplerende af den fortjeneste, pågældende måtte kunne opnå ved med tuberkulosestationens tilladelse at påtage sig et af stationen godkendt arbejde. Der vil endelig kunne ydes hjælp til huslig medhjælp, hvor en sådan skønnes nødvendig.

Stk. 2. Det er en betingelse for at oppebære hjælp i henhold til denne paragraf, at patienten fuldtud retter sig efter tuberkulosestationens eller tuberkuloseanstaltens anvisninger, herunder om indlæggelse på tuberkuloseanstalt eller deltagelse i optræning eller omskoling. Hjælpen kan ydes i indtil 2 år, i særlige tilfælde dog 3 år, hvis der fra vedkommende tuberkulosestation kan gives attest for, at der er udsigt til helbredelse indenfor dette tidsrum. Hjælp til sundere bolig kan dog ydes i indtil 5 år.

Stk. 3. Såfremt en person ikke opfylder de i stk. 2 nævnte betingelser for at oppebære hjælp i henhold til stk. 1, skal det offentlige, såfremt pågældende er indlagt til behandling på en af de i § 262, stk. 1, omhandlede anstalter, i trangstilfælde, dog kun indtil pågældende måtte kunne få invaliderente, aldersrente eller hjælp efter §§ 247 eller 248, yde hjælp til pågældendes familie. Denne hjælp kan dog aldrig overstige, hvad der kunne være ydet forsørgeren som invaliderente eller, hvis han er over 65 år, som aldersrente. Tilsvarende gælder, hvor rekonvalescent- eller rekreativsoophold i overensstemmelse med § 262, stk. 6, foreskrives af vedkommende tuberkuloseanstalt eller tuberkulosestation.“

Til § 264.

§ 264 affattes således:

„De i §§ 262—263 omhandlede udgifter refunderes kommunerne med $\frac{3}{10}$ af statskassen, $\frac{5}{10}$ ydes som tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond, medens opholdskommunen selv endeligt afholder $\frac{2}{10}$.“

Til § 265.

§ 265 affattes således:

„Stk. 1. De i § 262, stk. 1—5, og § 263, stk. 3, omhandlede regler vedrørende personer, der lider af tuberkulose, finder tilsvarende anvendelse på personer, der lider af gigtforan-